

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltterek és hirdetések.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben, Schalek H., Dukas M., Oppelik A.J. Daube G. L. és társánál és Hernd: Brünben: Stern M.

...tesek jutányosan számítottanak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilttérre 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A legnagyobb veszedelem

A tüdővész.

Nem a háború a népek legnagyobb veszedelme. Nem is a kolera, nem a dögvész, sem az annyira rettegett fertőző betegségek tulnyomó része. Mindezek félelmesekek, pusztítók, de vagy el lehet őket kerülni okossággal, mérséklettel, vagy csak olyan rilkán jálnek meg az emberek között, hogy egész emberöltőkön át van idejük a nemzedékeknek kiheverni pusztulásukat, rombolásaikat.

De van egy rettenetes kórság, amely közöttünk lakik, mely napról-napra könnyörtelenül szedi áldozatait, a nélkül, hogy a népek és nemzetek tudatával bírnának borzasztó pusztító erejének s annak, hogy minden egyes ilyen beteg magában hordja öntudatlanul ezer meg ezer embertársa megbetegedésének okát.

Ez a kórság a tüdővész, mely mellett eddig a társadalom közönyt nyel, összetett kézzel állt a haladt el mindennapi utjában.

Látjuk minden nap, minden lépten-nyomon a halovány, beesett arcú alakokat, a kik rejtgetve köhintenek egyet, ha mellettünk elhaladnak. Látjuk a lázasan kipirult sárga arcú embereket, s azt mondjuk rájuk szájalommal, hogy szegény, bizonyosan beteg. Igenis, beteg! Nemcsak magának betege, hanem a társadalomnak is, amelyben él, mert nemcsak a saját élete végének

utolsó lobogását figyeli és érzi, hanem, ha nem még vigyázó és értelmes, kockáztatja a hozzá legközelebb állók, sőt a vele nem érintkezők egészségét is.

A tüdővészről az orvostudomány konstátálta, hogy fertőző betegség, mely egy baktérium-fajnak a terjedésével a legegészségesebb tüdőt is megtámadhatja. Egy szél-roham az utcán százezer millió láthatatlan porszemcsét visz a levegőbe. Ezt az egészséges ember belélegzi, mert lélegzetet venni muszáj, az elől nincs menekvés. Abban a belégett porban bizonyosan van egy fertőző bacillus, mely ha jó helyre talál a tüdőben, befészkei magát s a legkilünőbb szervet tönkre morzsolja rövid idő alatt.

E veszedelem ellen tehát senki sincs megvédeve a földön.

S hogy a veszedelem milyen nagy, azt számokkal akarjuk kimutatni. A legutolsó statisztikai kimutatás szerint Magyarországon 600,000-nél több tüdővész beteg van állandóan. A nemrég megjelent statisztikai évkönyv szerint 1886-ban 61,345 ember halt meg kimutatható tüdővészben, tehát ez az egy betegség több áldozatot követel, mint a többi fertőző betegségek együttvéve. Pedig a statisztika még kimutat 38,000 halálesetet más tüdőbajokban, s ezenkívül csaknem százezer ember hal meg évenként a nélkül, hogy a halála okát konstátálhatnák.

Tehát a 61,395 halálozási szám (tüdővészben), mely így is 15%-át teszi az ösz-

szes évi haláleseteknek (445,400) még nem is fejezi ki a tüdővészben elhaltak igazi összegét. Figyelembe kell venni, hogy az annyira rettegett difteritisznek 1896-ban mindössze 16,842 áldozata volt s utána még csak a számárhurtnál volt tizezernél nagyobb az áldozatok száma. Figyelembe kell venni, hogy a kolera, mely ellen milliókat áldozott a társadalom meg az állam, 1892, 93, és 94-ben együttvéve mindössze 6000 halálessel járt a tüdővész évi 61,000-nyi áldozatával szemben.

És ez a veszedelem nem a gyermekeket, nem az aggokat pusztítja, hanem a viruló ifjuságot s a gyümölcsöt termő aranykört, 20-tól 40 évesig. Ezek hullanak el, mikor munkájuk, alkotásaik javához fognak, mikor értékesíteni akarják erőiket önmaguk, a társadalom és a nemzet javára.

Eddig tétlenül, keleti apatiával néztük a pusztulást.

Az utóbbi időkben hangzik fel egyre kiáltóbban, egyre sürgetőbbben egy tudós professzor, dr. Korányi Frigyes főrendiházi tag szózata: Embertársak, honfitársak, védekezzetek a legnagyobb veszedelem ellen!

Megalakítja áldozatkész előkelő körökben az első egyesületet, mely az egyetlen lehető módon a szanatóriumi gyógyítás segítségével akarja megkezdenni a védekezést a rettenetes betegséggel ellen. A szanatóriumi évenként ezer meg ezer beteget készíthetne elő a hatásos gyógyulási proceszszusra s

T Á R C Z A.

Ködkép a kedély látóhatárán.

Rászakadt siket némaságával az alkony, a ködleppel bebukolt vidéken

Szegényes szobában félhomályosság borong. A kandalló előtt ülök és elmélázva hallgatom a lánggal égő tűz monoton pattogását, sístergését. Az emésztő láng hevesen nyaldossa a halványuló zsaratnokokat. Egy-egy bágyadt fellobbanás és az izzó üszök — összeomlik szürke — hamuvá . . . Por . . . végtelen üresség . . . semmi . . . vége Punctum . . .

Önkéntelenül az életre gondolkodom, erre a »lassu égésre« . . . szunnyadó elhervadásra . . . Tündööm . . .

Az élet! . . . Hát mi is az az élet? . . . Egy hamvadó sziporka, a melyet egy gyenge fuvallat, erőtlen lehellet lánggra lobbant . . . Ez a születés momentuma.

Most egy erősebb, szilajabb szellő megkapja a lángot — magasabba fujja . . . S a mint fogy, lankad az erő, az élet ereje; aláhanyatlak, roskadoz, lohad a láng . . . már csak egy tüzes parázs — csak egy bágyadt fényű szikra s azután . . . por . . . semmi. —

És mi egy író élete? . . . Örökös, ádáz küzdelem, végtelen nélkülözés . . . határtalan vegetálás . . . S a jutalom?

Vacuum horribile! — Fortuna istenasszony akkor már nagyon beveszi »czukorpikszisébe«, ha a myrthuskoszoruból egy-egy eltévedt levelet juttat . . .

Az író saját lelikvilágában találja meg jutalmát . . . Lelkében, szeleme kohójában egybeforrasztja a ragyogó, tündéri idealizmust, a rideg, sivár, kietlen realizmussal.

Toporzékoló, nyughatatlan Pegazusa szárnyain felrepül a salak nélkül való világ rózsás édenébe. —

Az isteni Olympus ambrás Pantheonjában szivja fel az idealizmus himporát, hogy megtermékenyítse e nemes fajjal szelleme birodalmát.

Egy gyors iramlás, . . . furge szökkenés, hogy lenn terenzen a kártáliai bugyogó forrásnál.

Leszáll szilaj ménjéről és merit a forrásnál inspiráció . . . És miután élénk panthásiaját megtöltötte az ihlettség pezsgő nedjével: leszáguld a gyarlóság mezébe öltöztetett földre, hogy elhintse és kicsiráztassa a magvakat, s a sarjadzó bimbókból eszményi érzelmek, magasztos eszmék pattanjanak ki.

Itt, a föld rögén, a bünöktől inficiált levegőkörben pedig, ráragad, rátapad a zordon realizmus, mindennemű baktériumoktól fertőzött anyaggal. —

A Nemesis mostohasága, az élet apró-cseprő malheurjei világnézetének básiását nem rendítik meg. A pillanatnyi impressiók alatt álló költő, ha

egy-egy percze fel is adja a reményt, ha a pessimismus chymaerája fel is üti egy időre átkos fejét, azért alapjában a világnézet változást nem szenved oly hirtelen. Az ily momentan fellobbanás hasonlít a tóhoz. Ha a sima tükörrre követ dobunk, a víz színén karikák, gyűrűk keletkeznek; a víz felső része tehát mozgásba jön, hullámok támadnak, de az alap ezt nem érzi; a fenék változatlan marad.

Az írónál a pessimismus ugyszólván természetszerű . . . A fojtonos, lázas munka; a gyötrelmek véghetetlen láncolata; a közönség elfogult, gyakran méltánytalan recenziója, mind, mind oly tényezők, a melyek az érzékeny költői szivben boros hangulatot ébresztenek.

A tartós kedélyborulat ködfátyolát kiterjeszti a lélekre; szövégeti a finom, parányi szálakat s — ime! megjelenik fekete köntösében — a pessimismus. —

Az élet fagyos cynismusa ráborul az én szivvilágomra is. Visszamélyedek a mult mysticus kamrájába . . .

Lelki szemem előtt elvonul a mult, kietlen ponygolatlanságában . . .

Betekintek a kaleidoskopba . . . Sivár szenvedés . . . mardosó, kínzó gyötrelmem . . . Vakarások az emlékek labirinthajában. — A kavargó, zűrzavaros chaosból kibontakozik a — család.

Szerelmem! minő hiúságos dolog! —
Boldogság! ? . . . tündér fata morgana . . .

viszont ezeket meg ezeket mentene meg az egészségesek közül a fertőzés veszedelmétől.

Mert a sanatórium-rendszer az egészséges emberek védekezése a tüdőveszedelem ellen.

Mi is az egészséges emberekhez fordulunk. Támogassák azt a mozgalmat, melyet dr. Korányi Frigyes indított. Hassanak oda befolyásukkal, hogy hatóságok és országos testületek ágyalaptványokat tegyenek (5000) a sanatórium-egyletben, melynek czime: »Szegény sorsu tüdőbetegek sanatórium egyesülete.«

A jó viszonyok közt levő ember pedig valósággal vétet követ el önmaga ellen, ha legalább rendes tagnak (évi 5 frt) be nem iratkozik, vagy a megalapításhoz tetszés szerinti összegű adománnyal nem járul hozzá.

Angliában és Németországban, sőt az egész művelt külföldön csodás eredményeket ért el a sanatóriumi gyógyítással s csak minálunk nincs még kísérlet se, holott nálunk a legnagyobb mértékben van elterjedve a tüdővész veszedelme.

A gazdag embernek van módja védekezni a baj ellen; a szegénynek nincs. Ezt kell lehetővé tenni. Az egész országban állítani kell sanatóriumokat, s tiz esztendő alatt e téren is csodás eredményeknek leszünk tanui.

Az egészséges embernek ez a legveszedelmesebb ellenfele az életben, mert nem tudja hol éri a betegség csirája s ezért az egészséges embernek önmaga iránti legbenső kötelessége, hogy a betegek kigyógyítását elősegítse.

Április 11-ének megünneplése.

Az 1848-ki törvények szentesítésének felszázados évfordulóját úgy Csáktornyan, mint a környéken is megülették. Április 11-én a középületeken zászlókat lütek ki, az egyes iskolákban meg a következő sorrendben ülték meg a történelmi nevezetességű ténynek emlékeztetét.

— Az áll. tanítóképző-intézetben f. hó 13-án folyt le az ünnepély, mely alkalom-

Csalóka délibáb . . . Üzük, kergetjük az élet görnyögés, tüksék utvesztőin. — A kéjek édes mámore elandaltja szívünket.

Ledér, önző vágyainkat kielégítjük, vagy legalább kielégíteni törekszünk . . . Telve az élvezetek habzó serlege csordultig. . . S haj! — az édes, elbájoló, hű, érzéki gyönyörök, az öröm után — öröm.

Vérzik a szív . . . Tengődés . . . Blazirtság . . . Szenvedés . . . Tehát győtrődés és ismét csak győtrődés. —

Az ember lelkére ráhajlik, mint bódító illatu virágkehely, a — scepticismus.

Beszívom, magamba lehelem a halálos mérget . . . A hatása émelítő, — fájdalom.

Feltámad a szenvedelmek sodró, pusztító sirocója s megingatja a lélek nyugodalmát, felkorbácsolja, mint a süvöltő, sikongó fergeteg a habzó hullámokat.

Zajong, forrong az orkán. Mindenütt Scylla és Charybdis. A lélek hajója majd egyik, majd másik szirthez vágódik.

Már-már megrendül a hit árbozca — — — Felugrom helyemből. Mintha mélységes álomból ocsudtam volna fel.

Az ablak vasrácsán egy szende csillag fénye rezeg . . .

Feltekintek . . . A hit sugara felesillan keblemben . . . Feltolul az eszme lelkemből, a fenéges ige: » . . . Ember! küzdj és bizva bízz!«

— Ö.

mal az intézet önképzőköre diszgyűlést tartott.

A Hymnusznak eléneklése után a megnyitó beszédet Margitai József intézeti igazgató mondotta. Szavalltak Gyenesi Gyula és Weisz Ignác IV. éves növendékek; az első a Könyörgés cz. költeményt Erdélyi Jánostól, az utóbbi Vörösmarty Királyhymuszát szavallta. A napról Ujlaky Vilmos IV. éves növendék olvasott föl. A lélekemelő ünnepélyt a Szózat éneklése fejezte be.

Az áll. polgári fiu- és leányiskola f. hó 15-én ünnepelt. Az ünnepséget megelőzőleg a római kath. templomban istentisztelet volt, melyen mindkét iskola tanulóifjúsága zászló alatt vett részt a tanári testület vezetése mellett.

Az iskolai ünnepély 9 órakor vette kezdetét a fiu-polgáriiskola rajztermében. A két intézet ifjúsága zsufolásig megtöltötte. A program első pontja a Hymnus eléneklése volt. Az ünnepélyt Pálya Mihály igazgató nyitotta meg. Utána Rádló Etelka IV. oszt. tanuló Endre és Béla cz. költeményt. Kozlik Jenő VI. oszt. tanuló Vörösmarty Jósolt cz. költeményt, Korpics Rezső V. oszt. tanuló Vörösmarty Hymuszát, Wollák Győző IV. oszt. tanuló Petőfi Három fiu cz. költeményét szavallta el, mire az ifjúság Petőfi Nemzeti dalát énekelte el. A napot fölolvadásban Szakonyi Géza tanár méltatta. Majd az »Ezer esztendeje annak« éneket énekeltek a tanulók. Utána Hirschmann Sándor III. oszt. tanuló Petőfi Távolság, Todor Kálmán II. oszt. tanuló Szász Károly Hazámhoz, s Zdelár Miklós I. oszt. tanuló Petőfi Honfidal cz. költeményét szavallta. Utolsó maradt Margitai Eugenia IV. oszt. tanuló, ki »Hol a te Istened« cz. költeményt szavallta el Beóthy Zsigmondtól. A befejező beszédet Pálya Mihály igazgató mondotta. A szépen sikerült ünnepélyt a tanulóifjúság a »Talpra« induló éneklésével fejezte be.

A vidéken, beérkezett tudósítás szerint a túske-szent-györgyi róm. kath. népiskola 12-én ünnepelte meg a 48-as törvények szentesítésének ötvenedik évfordulóját. Reggel 8 órakor hálaadó istentisztelet volt, a melynél a tanulók magyarul énekeltek. Mise után pedig az iskolában szavallatokkal és hazafias dalokkal egybekapcsolva nagy lelkesedéssel ünnepelték meg e korszakalkotó nagy napot.

Pertakon ma rendezi az állami népiskola a társadalom bevonásával az évforduló ünnepélyét. Az ünnepély sorrendje a következő: 1. Reggel 9 órakor ünnepi szt. mise. Énekel a gyermekkar. Betétekül: »Ave Maria« Schubertől. Énekel Horváth Csongorné urhölgy. »Az Ur bevonulása« Händltől; továbbá »Király Hymnus« Sz. Nagy Károlytól. Előadja az alkalmi vegyeskar, kíséri a ottani zenekar Rosenberger Lajos karnagy vezetése mellett. A szt. mise után: 2. »Hymnus« énekel a 4, 5, 6. fiu- és leányosztály. 3. Alkalmi beszéd. Tartja Tóth Sándor igazgató. 4. »A kis leány és az anya« Sipos Somától, szavallja Bozsek Paula 4. oszt. tan. 5. »A 48-ki gyermekek« Pósa Lajostól, szavallja Blazsincsis József 4. oszt. tanuló. 6. »Bucus« B. Eötvös J.-tól, szavallja Horváth Irén 6. oszt. tan. 7. »Nemzeti dal« Petőfitől, szavallja Szerneck Elek 6. oszt. tan. 8. »Népdal egyveleg« Énekel a 4, 5, 6. fiu- és leányosztály. 9. »Mi a haza?« Palágyi L.-tól, szavallja Hrasztics Paula 4. oszt. tan. 10. »Mi a haza?« Majthényi F.-tól, szavallja Belics Ferenc 4. oszt. tan. 1a. »V. László« Aranytól, szavallja Sohár Róza 6. oszt. tan.

12. »A honfoglaló vezér imája« Jókaitól, szavallja Tóth Kálmán 5. oszt. tan. 13. »Szózat« énekel a 4, 5, 6. fiu- és leányosztály. 14. Záróbeszéd. Tartja Horváth Csongor gondnoksági elnök.

KULÖNFÉLÉK.

— **Kérelem.** Lapunk f. hó 1-ével a XV. évfolyam második negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt megújítani, a kik pedig előfizetési díjakkal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében leünnakadás történjen. Tisztelettel

a kiadóhivatal.

— **Dr. Ruzsicska Kálmán** kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő f. hó 14-én Csáktornyára érkezett. Kir. tanfelügyelő látogatást tett a helybeli kir. tanítóképző-intézetben, a miniszteri biztossal egyetemben meglátogatta az egyes osztályokat s elnököt a tanári értekezleten. Majd az áll. polgári leányiskola osztályait is fölkereste, a melyek mindegyikének tüzetes megvizsgálása után teljes ismeresét fejezte ki az igazgatónak és tanfőnöknek. Kir. tanfelügyelő pénteken délután Oravecz Győző kir. mérnökkel Oreho-viczára utazott, hol Kovách Rezső járási főszolgabíró részvételével az ottani és a pod-breszti iskoláknak azoknak államosítása folytán szükségessé vált elhelyezése ügyében a község és környékbeli érdekelt előjárósággal tárgyalt.

— **Névmagyarosítás.** A m. kir. belügyminiszter megengedte, hogy csáktornyai illetőségű Slezinger Samu, zalaegerszegi felső kereskedelmi iskolai tanuló Tibor-ra változtassa vezetéknévét.

— **Iskolalátogatás.** Dezső Lajos sárospataki tanítóképző-intézeti igazgató, az orsz. közoktatásügyi tanács tagja f. hó 13-án Csáktornyára érkezett, hogy a helybeli áll. tanítóképző intézetet meglátogassa. Dezső Lajos igazgató 2 napot töltött a városban, a hol az intézet viszonyainak tanulmányozásán kívül meglátogatta az egyes osztályokat, meghallgatta az előadásokat s főleg a gyakorló iskolában a magyar nyelv tanításának a módszerét s a gyermekeknek a magyar nyelvben tanusított haladását tette megfigyelése tárgyává. Kiküldött miniszteri biztos a kir. tanfelügyelő részvételével megtartott tanári értekezlet után, mely alkalommal a tapasztaltak fölött úgy külön-külön, mint általánosságban teljes ismeresét fejezte ki, pénteken este Csáktornyáról elutazott.

— **Husvét ünnepe.** A nagyheti ájtatosságok magasztos befejezést nyertek husvét vasárnapjának előestéjén, a föltámadás körmenetével. A ragyogó kék ég, tiszta üde tavaszi levegő majd egész Csáktornyát hívta elő, hogy részt vegyen a föltámadás lélekemelő szent aktusában. Hat órakor vette kezdetét harangzúgás mellett a processzió ezrekre menő nagy sokasággal. A helybeli dsidás-ezred is két szakasszal vett részt a körmenetben Winkelmann főhadnagy vezénylete alatt, kik minden áldás után, összesen öt ízben, disztüzet adtak szakasszonként fölváltva. Husvét vasárnapján és hétfőjén megünnepelt a lakosság kevésbé kedvező időjárás mellett, a nap nagy részét templomban töltve. A szokásos 11 órai magyar misén az ünnepi szóoklatot Mintschek Melchiádesz adminisztrátor mondotta nagy számú intelligens közönség előtt.

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara **Fischel** Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeči družtveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštajē 10 kr

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računajū.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Povanje sadovnoga drēva.

Kada smo se vćekali, da naše drevje cvete i sada nosi, morami znati, kak treba sada pobrati i na duže deržati ga, da se nam ne skvari i da nam nedođe pod kvar ono, kaj smo tak dugo ćekali, i za kaj smo se trudili.

Kada počnemo brati sada, najprije moramo znati, kaj budemo žnjim? Jeli prodati hoćemo, ili za našu domaću stran, ili pak drugo kaj bumo iz njega delati. Zreloga sada po farbi, duhi i teku poznamo.

Pri lētnoj jaboki i hruški po mehkoći poznamo, jeli su zrele? pri zimski to nestoji, jer zimski sad je tvrdi i samo potlam, kad je već pobrani se zmešči. Našperl je takaj samo onda zrel i dober, ako je čisto mehke. Kutine su onda zrele, kada su vun lēpo žute.

Ćrešnja, sliva i marulica onda je zrela, da ima svoju farbu i da je mehka.

Oreh i kostanj onda je zrel, kad vun zide iz svoje zelene robaće.

Ribizl, ako je ćerleni, onda je zrel.

Pri bratvi moramo paziti, da kiļje nestrgamo i da se sad nepotuće. Zato onoga sada, kojega dalje hoćemo poslati ili na duže spravitī, s lojtmor beremo. Korpe, vu koje se sad bere, slamom, ili s mehnom nastroremo. Nigdar je nē smeti sada stepati ili s kolići doli tući, jer on nebude stalni. Škornjami na drēvo ili je bedastoća, jer tak se vnoگو kitja ztrga i drēvo se oguli. Najbolše je, ako svaku jabuku ili hrušku s rukom vtrgnemo.

Sada, kojega, dalje pošiljamo, nije smeti čisto dozreliti na drēvi. Ako pak octa, ili jabučnicu, hruškovnicu hoćemo tući, onda tak dugo ostavimo sada na drevju, dok se čisto dozrelī.

Za bratvu si lēpo suho i toplo vrēme zaberemo. Ako je sad moker, rad gnjili i tak nam ćuda put kvar dojde.

Pobranoga sada razeberemo, najlepšega prodamo, ili za se ostavimo, hujšega pak stućemo.

Sada vu suhu pivnicu spravimo. Pivnica nesme jako topla biti, drugać sad švica, nesme mrzla biti, jer nam lahko zmrzne. Deske, koje si za ov kraj odredimo, suhe i gladke moraju biti. Na ove deske onda tak rezdelimo sada, da jen drugoga netešči. Na deske slamu namećemo.

Pospravljenoga sada svaki tijeđen barem jedeput moramo pregledati i gnjiloga vun šhitati.

Negda i na najža deneju sada, ali tam nemore dugo oslati, jerbo v zimi bi zmrzel.

Moći i vu lagve spravitī sada med poseje, ili vu pēsek; samo da i tu paziti moramo, da se skup nē tešči.

Negda je prevēć rodno leto, tak, da nemoremo prodati, nemoremo tuliko spravitī, zato takšno leto moći drugać preobrnuti sadom, da nam nedođe pod kvar.

Moći octa, vino delati, sušiti, kuhati i onda prodati.

To je ve na kratkoma spisano, da kak moramo po priliki povati sada. Koj si bude to v pamet zel, nebude mu na kvar. Istina,

već smo tak doli došli mi Medjimorci, da svako felo delo moramo probati, kak bi lehkeši život imeli. Dohana za ve nēsmeti saditi, gorice su se nam posušile, polje ne rodi već tak, da bi nas sve moglo hraniti; budemo probali sa sadovnom drēvom morti si itak malo pomoremo?

Povajte ljudi s kim više sadovnoga drēva!

(Konec.)

S. F.

Nekaj od krumpira.

Ljudstvo se jako tuži, da krumpir nije tak roden, kak je negda bil. Krumpir jako malo rodi, a kaj rodi, ono je drobnog. Na protuletje pak jednu veliku stran krumpira gnjilejući beteg na nikaj spravi.

To prinašaju dva zroki. Prvi, da nekoja krumpirska fajta se tak postara, kak sam ćlovek i živinće. A kak se ostari, zgubi jakost života, kaj onda žali gazda, videvši, da zmirom menje rodi negda glasovitī krumpir. Nazaduje i najbolša fajta zgine tak, da niti seme ne ostane iz nje. Zato stare fajte mora gazda z novom premeniti.

Ima i drugi zrok zloćestoga roda krumpira, ćemu je sam gazda zrok, a to je: da gazda pozabi onu istinu: »Gdo kak seje, tak žnje.« Bolšega krumpira nese na piac, srednjega za hižu zadržī, a najdrobnēšega, ne da bi svinjam dal, nego za saditi ostavi. I on gazda hudo ćini, koj ne samo najdrobnēšega krumpira sadi, nego koj krumpira rezreže.

Z A B A V A

Ladanjski mudrijaši.

Dosta daleko vani izvan Štrigove, tam pod bregom leži Lovrenca Pongraca njegov posied. On si tam sam gospodari, a ima dvie koze, jednoga pevca i ćetiri kokoši. Dok je još bil mladji, povedaju, da je bil osobito viešt drvar u šumi, marljiv, hiter, jak, triezen i lih. Marljiv je ravnić i danas, jer on svog vrta sam obdelava, doji svoje koze vlastorućno, a ktomu još ima vriemena da iz drva raznovrstne igraćke izrezava, ktomu izrezava majke božje u raznoj formi a i razpela sa razpetim odkupiteljem, koje onda ili po krćmah ili kramarom prodaje. Naravski, da ove razbarije nisu slične onim od Michel Angela, ali razpoznati je ipak moći, koje je Kristuš a koja Marija. Onda je naš Lovrenc još uvijek tih i miran, a i triezan (jer za napiti se niti neima dinarje.) Ali jak i fleten nije više jer on nosi već sedem križov na plećih, a to su lieta gde ćoviek mora Bogu biti zahvalan, ako je samo drugać zdrav, da ga nemući sad trganje u ruki, sad u nogi, onda u križecih, zatim kašalj, neduhi

i. t. d. — Lovrencu su još knjegovomu pravomu pridavku prideli ime »kimać.«

Tko pak mu je to ime nametoul, nezna se ovo ime valjda dohadja odtud, što stari Lovrenz uvijek glavom kima i tim kimanjem svaki svoj govor sprovdaja te i muienje ostalih quittire, ako je žnjimi sporazuman. On sam izvorno, neima nikakovo muienje, jer on je uvijek istoga muijenja kojega su i dragi — »jer sve je sve jedno« — tak veli.

Kada po meši, sa neprodanim ostatkom svoje rezbarske umietnosti u krćmu dojde, sedne se u jedan kut, a svoju rezbariju poreda pred se. Seljaci i dećki dohadjaju te pregledavaju istu, hvale ili kuće po koj komad, kakov već je. a stari Lovrenc k-svemu samo prijatno kima, jer kak veli, »je to sve skupa sve jedno«, — bilo hvalenje ili kudjenje.

»No, to si pak nekaj liepoga napravil« — veli grofov jagar, pregledavajući izrezanu srnu — »em to tak izgleda, kak kakov napuhnjeni jazvec.«

Lovrencu to samo prijatno se smiešči glavom kima, pak veli: »je, je, tak je tak — em je sve jedno!«

»A kaj pak je to?« — pita šnajder

Detel i prime jednu rezbariju u ruke — »to bi tobož moral biti bik, a izgleda kakti elefant.«

»No, no« — veli Lovrenc — »em je ipak i to životinja. Ako si ju ćoviek samo zivahno predstavi kaj bi nek bila i kakova bi mogla biti, onda se već da razpoznati.«

I baš radi tih njegovih nazorov kupuju seljakinje za diecu doma od njega sve, kaj je sobom donesel, konjeke, bikeke, elefante, oroslane i figre, divju i domaću živinu za nekoliko krajcarah, te je Lovrenc svoju kramu u jednom hipu svu razprodal i za nju nekoliko krajcarah inkassiral, od kojih je jedan diel odmah u vino preobrnul.

»Zla su vriemena« — veli stari Vadjla — »ćoviek već nemre niti konje niti rogatu marhu po cieni prodati, kak da komu badava dobivamo. Da ćovieka neveže patriotizam na domovinu, odmah bi se u Ameriku odselil.«

Lovrenc kima prijatno. »Em ti je to sve jedno moj Vadjla«, — veli kimać pak si ustnice vinom pomoći — »Sve ti je samo tak, kak si ćoviek kaj predstavi.«

Stari Vadjla je jedno malo nadrt ćoviek te nenaħadja za vriedno, da Lovrencu

Ako imamo jednu dobru fajtu, koju bi hoteli brzo pomnožiti, samo onda slobodno spametno rezrežajuć vun posadimo. A kaj se rezrežanje tiče, pogledajmo dobro krumpira, budemo vidli, da nisu na njem oči jednako razdeljene, a na kraju nisu tak jake, zato ne tiraju dobro. Poznam jednoga gazdu, koj je krumpira vkriz rezal, jednu polovicu je doma zadržal, a onu, gde su jakše oči, do posejanje vu pesku držal, da se na onoj strani, gde je rezal, korica napravi, kaj obrani krumpira od gnjiloce i onda, ako krumpira vu mokru zemlju posadimo. Spametno je včiniti, da se krumpir ne vkriz, nego po dužini rezreže, da pri svakim delu krumpira budu jake i slabeše oči. Nije dobro krumpira tak na drobnost rezrežati, da na svakim falatu ostane samo jedno oko, kajti najvećša stran na ovakvim falatu pogine vu zemlji, prez toga, da bi ztiralo.

Sadijmo cèle krumpire, i to najbolše i najlepše.

Istina, da nije siromaku svejedno, ako 15 ili 25 metercentov posadi; i to je istina, da vu lèpim vremenu iz srednjega krumpira moremo dobiti tuliko, kak iz velkoga. Ali zato ipak moj navuk je: gde gazda more, naj se mu ne mili pri sadjenju debeloga i zdravoga krumpira hasnuvati.

Nebo i pekel.

Bilo je protuletje. Zemlja se premenila s novom ruhom, bujnom zeleninom, vu kojoj se nahadja. Svake vrsti cvetjah i rumenih ružicah. Pun zrak je vugodne duhe, po sumah i po gajevih čuje se mili glas tičicepevačice, kam god se s okom obrne človek, posud vidi vu življenju radosti i veselja.

Vu to vrème, da se je sve od Boga stvorena priroda prirodila, bila na novo življenje, a siromaški človek pun radosti i veselja, najmenje se nezmisli vu tem vugodnem času na smrt. Ali smrt negledi najlepše doba leta, niti človečanske radosti, niti mladog, niti starog, a najmenje pak bogataša, ali siromaka. Ona sve nemilosrdno pobira.

Vu to vrème išli su dva putniki. Po nebeskim putu siromak tak kak i bogataš, obedva su stanovali za življenja vu jednoj

istoj vulici, jeden poleg drugoga. Bogataš vu velikim lèpim gradu, a siromak vu maloju podrtoj kolibici. Nu smrt neče nikakve razlike med bogatašom i siromakom, i tak se je pripetilo.

Da su obedva vu isti čas vumrli, tak su obedva koracali jeden poleg drugoga prama nebesi. Ali put je sve strvneši počel postajati, tak da našega bogataša počel krvaviznoj pobijati. Jer je bil debel i nedušliv i k tomu za življenja nije nigdar tak daleko pešice išel, kak vezda. Izato je zaostal odzadi. Siromak je došel prvi do nebeskih vrat. Vrata su bila zaprta, pak se neje podufal kućiti.

Več lèpo si je sel na klup pred nebeskimi vrati, misleć vu sebi: »Počelal bum tu bogataša, dok dojde, morti bude on kućil, pak nam onda odpreju obedvem.«

Po dugim vremenu teda negda dovleče se i bogataš, ali kad spazi, da su vrata zaprta, počne silno lupati po vratih i zvati i zvati, da mu odpreju.

Onda dobeži sveti Peter, odpre vrata, pogledal je obedva, obrnul se je k bogatašu, pak mu veli: »To si sigurno ti bil, kaj se nesi mogel včakati, dok se ti vrata odpreju, nego si tak naglo dohalabućil, jer i onak smo od tebe nikaj lèpoga čuli, dok si bil na zemlji.«

Na to se bogataš jako ponozi, a sv. Peter pruži ruku siromaku, da se neprepelaši, pak reče: »Dojdite obedva vu predvorje, tam se budemo dalje sponinali!«

Oni su došli nutri, ali tu nije jošće bilo nebo, nego veliki prostran dvor, vu kojem su vodile punu zaprtih vratih, a poleg stene su namesćene klupe.

»Odpočinite se ovde malo! — reče Peter, — pak čekajte, dok opet dojdem. Nu ovo vrème si dobro upotrebite. Premislite si poljeg volje, kaj budeš štelu vu nebi, kaj bude koj hotel, ono mu se da, kaj si je sam željel. Premislite dakle dobro, kad nazaj dojdem, povedali mi badete vašu želju. Najte nikaj zabil, jer znajte, da bude onda već prekesno!«

To je zgovoril i s tem je odišel, kad se za malo vrème povrul, pak je zapital, jeli su si primislili, kaj budu si željeli. Da njim tak bude vu večnosti, skoči bogataš,

ter reče, da si želi veliki zlatni grad, da bude lepši, nego ga ima sam kralj, i svaki dan jela po volji, sve kaj je najfineše i najboljše. Vu jutro čokoladu, vu poldne svaki dan pečenuku. Teletinu šalatom, pak onda kiselo zelje, slaninskom mesom, klobasice i kolače — to ja želim. Na večer svaki dan frišku večerju. Nadalje želi lèpi naslonjač i svildu zelenu halju. Pak novine sv. Peter naj pozabiti svako jutro i s čokoladom poslati, kaj budem bar znal, kaj se na zemlji dogadja!«

Peter ga žalno pogledal, malo vtihne, nazadnje ga zapita: Drugo si neželisi nikaj?

O kaj pak! Požuri se brže-bolje bogataš, penez! penez! puno penez! Sve skrinje i svi hambari da su pune zlata, cekinov. Toliko penez hoćem, da je nam mogel prebrojiti.

Sve to budeš imal — odgovori Peter, samo hodi s menom. Pak odpre od vnojih zakljenjenih vratih jedna, i odpelja bogataša v prelèpi grad. Ves je bil od zlata, ravno tak, kak si je željel. Pokazal mu je: »ve; otide Peter, pak s jakom ključenicom zaklene vrata od grada. Bogataš obleče si halju od zelene svile, sede si vu naslonjač, počel je jesti i piti, kuliko je samo vu njega moglo, a kad se je najel, zel bi vu ruke novine, pak bi čital. Svaki dan je išel vu pivnicu, da se mu oči napaseju v nožina penez.

Tak je prehadjalo leto za letom. Prešlo je dvajsti let, pedeset i sto let. To je proti večnosti samo jen trenutak, a nabuš se zasitil svega. Preduril se mu zlatni grad, pečenka i klobasice. Svaki dan hućše, već nesu zavzivali! Vu tem nije bilo tak, nego se je on već svega zasitil. Pak novine već rad nećitam, — počel je sam sobom govoriti. Već mi je srce jedno, kaj se na zemlji dogadja. Nepoznam više ni jednoga jedinoga človeka. Moji znanci su svi već pomrli. Ljudi, koji vezda živiju, moraju biti nekakvi prevzetnjaki. Poćimleju takve bedastoće i brbranje takove ne slane stvari, da se človeku grusti, kad to čita.

Na to vtihne i počme zevati. Već mu je bilo grozno i odurno. Za malo vrème opet počme: »S mojem silnimi penezim neznam, kaj, da počnem. Čemu je imam?

na to kaj odgovori. On niti se na Lovrenca neoglednuvši proti drugim veli: »Ah kaj, nek bude kak hoće, a ja samo velim, da je zlo na svietu!«

»Je, zlo je, to je istina« — veli opet glavom kimajuć Lovrenc — »ali to je samo zato tak, jer si tak predstavljamo. Em je sve samo tak, kak si čoviek predstavlja.« I sada mu je vino već malo više riećih dalo, te je počel, kak navadno po nedeljah, mudrovati, »Vidiš, da bi ti bil rekel, da je sve dobro, tak bi to isto toliko valjalo, kak da si rekel, da je sve zlo, jer sve je tak, kak si čoviek predstavlja, Jeli se buš srdil ili ne, sve je ipak onak, kak je; kaj ne, proti tomu nemreš nikaj odgovoriti? Tak si vidiš ja predstavljam cieloga svieta, tečaj vriemena, sreću i nevolju — a sve je jedno — i sve je baš samo tak, kak si čoviek predstavlja.«

Detel šnajder se smije. On je uvijek dosietljiv te daje staromu Lovrencu svojim mnenjem za razmeti, da sve ipak nije tak, kak si čoviek predstavlja, jer bi si čovieku bilo vrlo težko predstaviti, da ima nove suknene hlaće, ako ih nebi imal.

Stari Lovrenc samo na to kimne glavom, kakti za znak, da je to sve dobro i

liepo, a onda odgovori: »Ali zato je ipak sve samo onak, kak si čoviek kaj predstavlja, jer ako ti nije treba novih suknenih hlaće, onda kaj bi zujimi? Ako si ih onda neželjiš, tak i sove strane si moraš svieta promatrati. Em čoviek nikaj nezna, čoviek nezna jeli živi ili sanja. Same brige, skrbi i nevolje, — brini se, veseli se, srđi se, a onda pitaj zakaj. Jeli čoviek psuje te se kini i mući, kak kaća na trnju, ili je prijazan i dobre volje, te brige od sebe samo kak dima odbija, je sve jedno — to je posve sve jedno; — jeli puno zahtieva ili malo, jeli je bogat ili siromak, jeli je zdrav ili betežen, mlad ili star, život je uvijek samo svakomu onak, kak si ga tko predstavi!«

Na to gutne jedan krat iz čase te pričme svoju kassu revidirati, za da točno proračuna, koliko su mu zrezani iz drva vuki, konji, čaplje i ostala danas u žep donesli profita; dakako, kad otvori kožnatu začku vidi da su sami krajcari, ali nikaj zato, Lovrenc je philosoph pak su njemu krajcari to isto, kaj su drugomu cekini, i zato on posve zadovoljan pričme svoje male kufernjake med prsti brojiti.

»Sad si Lovrenc misli« — veli posmeheć pozmrkavajuć Vadjla — »da je Rothschild.«

Svi se dakako na to nasmiju, a stari Lovrenc kimne po navadi prijazno glavom, tobož, da je tak. Ali odmah zatim i veli: »Tak je, to je istina, niti Rothschild neima više od mene. Ja imam krajcare a on ima cekine ili još kakve vekše peneze. To je sve jedno. Mi obodvojica neimamo nikaj sigurnoga do jedinog življenja, a i to nije naše. Kada umremo, onda on tu ostavi svoje cekine a ja moje krajcare. Jeli Vadjla? I ti misliš, da si nekaj bolji, ti si predstavljáš, da si bogat muž, koj si more nekaj privućiti.«

Dakako da je ovo boćkanje od strane sirote Lovrenca staroga bogatoga Vadjlu pod bok spićlo, te on razjaren lupi šakom po stolu i zakriči: »Ja nikaj nemislim i nikaj si nepredstavljám, ja sam ja, ja sam muž, koj morem činiti kaj hoću!«

»Vidiš« — odvrti mu posve mirno Lovrenc — »Vidiš, da si samo nekaj predstavljáš. Tak anda načini deždja kad ga polje treba, pak naredi, da bu sunce svietilo kad češ sieno sušiti . . . «

Vadjla se stane i otide srdito iz sobe, a Lovrenc ostane mrmrlajuć: »Nikaj je nikaj — sve skupa je nikaj — sve si čoviek samo predstavlja.«

Kupiti ovder nemrem nikaj. Neznam kak sam mogal biti tak bedast, kaj sam si pe-neze vu nebesih poželjal! Onda se stane, odpre oblak i gleda vun. Nu, ako prem je vu gradu, bilo jako svetlo, a vuni pak je bilo tak kmica, kak vu rogu, da nije bilo prsta videti pred nosom, dan i noć.

Od leta do leta navek kmica, k tomu sve tiho i mirno, kak na groblju. Zatvori opet oblaka i sede si vu svoj naslonjač i ovak svaki dan jedan put ili dvaput pogledal vun, ali nije nigdar nikaj videl, niti čul. Nikakove premenjbe, svaki dan jednako vu jutro čokolade, opoldne pečenku, teletinu šalatom, klobasice, kiselo zelje slaninskim mesom, pak kolače, dan na dan navek jednako. Tomu se je jako prigrustilo, ali si pomoći nije mogel.

Za jezero lēt opet dojde sveti Peter, da vidi bogataša. »No, kak se ti vidi? — zapita ga Peter — stal je pred bogataša.«

Bogataš pun srditosti odgovori: »Kak se mi vidi? Ti još me pišaš, kak da nebi znal? Zlo, zlo, nesem ni najmenje zadovoljen. Neznam sam, kak sem ja jezero lēt mogel podnesti. Niti kaj vidim, niti kaj čujem, niti mene što vidi, niti ja koga, k meni nišče nedojde se spominati. Tak vu samoči živeti, to je jako grdo i odurno. Sve je laž, kaj se pripovēda od neba i njegovih lepota. Sve je laž, vezdaj sam se barem sam osvedočil, da je sve bajka. To naše nebo neje vredno niti plesnivoga boba.

Peter ga začudjeno pogledal i reče: »Cini mi se, da ti nesrečni človek neznaš gde si? Misliš, da si vu nebu? Kaj bi bil tam, ti si vu pecku. Sam si si pekla željel. Ov grad ti je jeden del pekla.

»Vu Peklu?« — Opetuje Bogataš prestrašeno. To nije istina, ovo neje pekel. Pak gde su vrugi željeznihi rasuhami, gde je on vekivečni ogenj, gde se pekleske duše žgeju? Gde su oni kotli, napunjeni smolom i oljom, vu kojih proklete kuhaju?

Misliš reče Peter, da ovd i grešnike žgeju? — Ali ti si vu pecku veruj mi i prilično gliboko vu pecku, da te žalujem. Po vremenu budeš se i sam osvedočil. Onda se bogataš ves prestrašen zruši na svoj naslonjač, pokrije si lice s rukom i počne gorko plakati i javkati. Vu pecku, vu pecku sam ja nevoljni grēšnik! Jaj meni grēšniku, dugo bude trpeti?

Peter odpre vrata i odide, a kad je izvuna vrata z velikom željeznom klucenicom zaklenul, čul je, gde Bogataš pod jedno nareče: Vu pecku sam ja ne voljni grēšnik! Jaj meni grēšniku, dugo budem trpeti vremena? — I opet prešlo sto i stolet, a bogatušu se tak dugo činilo, da si predstaviti neje mogel.

Kad se god druga jezerka zpunila, dojde opet Peter. Ah! zakriči bogataš, jako sam željel za tobom. Ja sem jako tužen! Pak kaj bum zanaveke ustati moral črez čelu večnost.« Za malo vrēme zapita opet Petra:

»Sveti Peter! kak je duga večnost?« Peter mu odgovori: »Da još deset jezer let mineju, onda se pak znovič počne večnost.« Kad je začul bogataš, zpusil glavu na prsa, počne gorko plakati.

Peter je stal za hrptom, brojil nije njegove suze, pak kak je videl, da njih je toliko, da bi mu sigurno dragi Bog oprostil. Hodi, ja ti nekaj lēpoga pokazem. Na najži je jedna luknjica, črez nju budeš mogel malo poluknuti vu nebesah. Onda ga odpelja, na najže. Kad su došli gori, ravno je z nebesah trag črez luknju sv. Petru vu glavu

vuprl. Bogataš je mislil, da Petrova glava s plamnom guri.

»Jeli je to iz pravoga neba? — zapita bogataš drhčuč od straha: Jest — odgovori Peter — vezda gled i črez ovu luknjicu!

Nu luknjica je bila malo više na steni a bogataš neje bil tak veliki, da bi črez onu luknjicu mogel lukati; moral se jako pretegnuti i na prste podiči. Bogataš se je napinjal, kak se je naj bolje mogel, tak dugo, dok se je mogel črez nju lukati.

I mogel je za istinu videti vu nebu; tu je sedel dragi Bog na svojem zlatnim prestolju med oblaki i med zvezdami vu svojoj zmožnosti i slavi, a okolo njega angeli i ugodnici božji.

Ah! zakriči bogataš, to je ono lēpo, divno, kak si na zemlji človek niti pomisliti nemore. Nu reči mi, što je ono koj dragomu Bogu pod nogami sedi, koj je s hrptom k meni obrjen? To je on siromak, koj je poleg tebe na zemlji stanual i s tobom sem došel, kad sam vam ono rekel, da si premislite, kak si želite vu večnosti, poželjal te siromak samo maloga stolčeka, da bu mogel dragomu Bogu pred nogami sedeti, pak ga vu lice gledati, to je i zadobil ravno tak, kak si si i ti svojega grada.

Izrekel je sveti Peter i odišel je stiha, da ga nije niti opazil bogataš. On je na vėk začudjeni na nožnih prstih gledal črez luknjicu i ne se mogel sit nagledati. Doduše bil je njegov položaj jako težki, jer je bila luknjica prilična visoka. Pak je moral na vek na prsti stati, ali on je to dragovoljno trpel, jer je ono, kaj je videl, bilo jako lēpo i prešlo je opet jezero let.

Dojde Peter zadnjiput, bogataš je još naveke stal na nožnih prstih i prestalno je lukal vu nebu. Tak se je zagledal, da nije niti spazil, kada je sveti Peter došel k njemu. Dene mu ruku na pleča, ter mu reče. Hodi vezda s menom, dosta si dugo stal ovd i. Tvoji grēhi su ti oproščeni, ja te odpeljam vu nebu, ti bi bil mogel leži dojt vu nebu, kak si došel, da nebi bil tak ohol. I Peter odpelja bogataša vu nebu. Njegovomu rajskomu veselju neje bilo kraja ni konca.

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštuване predplatnike naj nam vu novim fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplatne ponoviju!*

Svečanost.

11-ga o. m. se je velika svečanost obdržala vu Budapešti na spomenek onoga dneva, gda je pred 50 let V. Ferdinand magjarske pravice podpisal i s tem puk sloboden postal. Orsačke ablegate je Njegovo Veličanstvo kralj 11-ga o. m. popoldan ob 1 vuri prijel vu budimskoj kraljevskoj palači. Poljeg kralja i tronuša su stali: jeden dvorski glavni komišar, orsački zastavniki, hercegprimsa, magjarsko kraljevski ministri, magjarsko kraljevski nadvornik s palicom, magjarsko kraljevski nadkonjušnik s kraljevskom sabljom, biskup s apostolskim križom, magjarsko kraljevski nadkomornik, kapitani kraljevske garde (telesne straže) i vojnički nadpomoćnik Njegovoga Veličanstva. Kada je kralj na kraljevski tronuš stupil, ablegati ga ga više minutah trajućom »eljenom« pozdravili. Na to pozdravi Szilgyi Dezső predsednik orsačkog spravišća Njegovo

voga Veličanstva i prečita nadpis ors. spravišća. Zatem je kralj odgovoril i prosil božji blagoslov na delovanje ors. spravišća. Večer je do 4 jezer ljudi s gorećemi fakljami pozdravilo kralja. Tri soldačke bande su igrale, dok su fakljonosci iz Pešte prek lancenog mosta gori vu budimski kraljevski grad došli. Ovd i pevačko društvo tri komade popevalo, koje je kralj poslušal. Poljeg kralja su ministri i drugi velikaši stali. Po pėvanju su fakljonosci vu najlepšem redu odišli. Budapeštanski listi nam naznanje daju, da je ova svečanost prelēpa bila i da se je kralju vu vsem jako dopala, kaj je Njegovo Veličanstvo višeput izrazil.

Iz celoga orsaga čuje se glas, da su s velikom paradom obdržali 50 letni spomenek 11-ga aprila, leta 1848-ga. Pri nas vu Čakovcu je kr. učiteljska preparandija 13-ga, a druge škole pak 15-ga su obdržale svečanost.

Varaždinski novi most.

Prek Drave se namesto drvenog mosta novi most zidje i to iz željeza. Stupi su već izgradjeni po Gaestner i Zsigmondy iz Budimpešta. Ovih dnevoj došel je ta poduzetnik kr. magjarskih državnih željeznicah, da započne predđelanje okolo postavljanja željezne konstrukcije. Na delanje mosta pazi gosp. Novakovics inžinir, kakti namestnik magjarskog ministeriuma za trgovinu, koj ovog mosta zidje. Ako bude vrēme sposobno, zidanje ovog mosta bude vu dojdjućem mesecu dovršeno i most bude javnosti predan.

Poštorske škrinjice.

Ravnateljstvo pošte dalo je pramestiti vu Zagrebu, vu Varaždinu i vu drugim mēstih Horvatskog orsaga postarske škrinjice, kakve su vu svim vekšim varašim zemlje sv. kurune magjarske. Svakoga naprednoga človeka obradovalo je, da su stare škrinjice ovimi vngio lepšimi izmenjene. Nekoji prečarani ljudi našli su i vu tom nekakov politički kapital. Vu Zagrebu ponovno su zamazali te škrinjice, pak su zbog toga nekoi vlovljeni i sudu predani. Prošli tijeden zpozili su vu Varaždinu, da varaški muzikaši: Tuma i Sova plunuli su na pošarsku škrinjicu namalanu kurunu, pak su hoteli ju još i tintom zamazati. Krivci, koji magjarsku kurunu nepoštuju, su vre prijavljeni sudu, koj bude jih oštro kastigoval.

Vnogo je jel.

Vu Meranu se jeden 36 let star poljodelavec zavadjal, da bude 10 klobasiv vu jednoj vuri pojel s kruhom i seljem, pak k tomu pet liter vina zpil. Klobasi bili su jeden meter dugi. Još niti na pol nije zvršil vadlingu, zlo mu postalo. Doktorska pomoć nikaj nije hasnila, ar je on den vumrl.

Nemilostivi kinezeri.

Negda je pri nas vu Europi navada bila, da pajckea nisu s nožom zaklali, nego su je s korbacom tak dugo naganjali, dok nisu vcrkli. Včinili su to zbog toga, da bude jim meso bolše i tečneše. Rake su pak vu mrzlu vodu deli, pak pomalen topili vodu, da se se pomaleno skuhaju. Pri nas vre ljudi človečanski misliju, ali ne vu Kini (Azija). Tam na priliku kuharice kokošje noge ovak pripravljaju za obed: Vu rajnglu dene kuharica puta, pak topi na ognjštu. Gda je puter topel, onda prime kuharica živu kokoš, pak joj noge vu topel puter porine, da se krv vu noge potegne. Kada misli kuharica, da je dosta krvi vu kokošnjih nogah,

onda noge odreže, pak je vu rajnglu dene, a još živu kokoš vkraj hiti za družinu, ar kinezka gospoda kokošim samo noge jeju. Kinezeri tele nezakoljeju, nego živo zpečeju; vu tem poslu teletu vino, pak octa daju piti. Ovi nemilostivi kinezeri morti niti neimaju človečansku čut i človečansko srdce.

Tinta 1 pero kakti čemer.

Vu Budapešti se je s perem vpičila kčerka jednoga činovnika. Devojka si nije taku ranu oprala, pak za jednu vuru joj je čeli prst otekel. Na sreću, da su taku po doktora poslali, koj joj je hitro pomoć pružil, drugač bi joj čelu vuku morali vkraj rezati. I ovak je vu velikoj pogibelji ruka i život puca. K tomu spodobne nesreće se vniogiput pripetiju, ar malo koji znaju, da je vu tinti čemer, a izvun toga na peru se hrdja napravi, koja je takaj čemer i pogibeljna stvar. Ako se hrdja s krvjom zjedini, za 2, 3 vure se po celom telu rezširi i smrt zrokuje. Dobro bi bilo to vu školi decam reztolnačiti.

Teštament rimskog oca pape.

XIII. Leo sv. otec pape, kak iz Rima pišeju, je po zadnjim konzistoriju napravil svoj teštament. Kaj stoji vu teštamentu, to nigdo nezna, ipak čuje se govoriti, da izvun grofa Lodoviko Pecci, vnuka njegovoga niti jeden njegov vnuk nikaj nebude herbal od njegov velikog imetka. Ov vnuk je jedini, koj iz obiteljih sv. oca pape na, vu Karpinetu ležećim velikim imetku ostal je. Drugi vnuki i to: grofica Silvia, grof Pikkardo, grofica Kanali i Marija svi su se odselili iz Karpinetu. To se nije dopalo sv. otcu papi, pak zato jih je izostavil iz svojega teštamenta.

Nekaj za kratek čas.

Zabava veselim i batrivenje žalostnim. Priredil Glád Ferencz školnik. Izdanje tiskare Fischel Filipa (Strausz Šandor), **cěna 50 kr.** Vu maloj ovoj knjžici sabrano je vno go šale i dosjetke, pak se za fal cěnu, kaj košta, — more vsakomu osobito preporučiti.

Knjžara i stamparija
Strausz Šandora
Čakovec.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtlig
Buza	Pšenica	12 50	—
Zab	Zob	6 50	—
Rozs	Hrž	7 50	— 8
Kukoricza uj	Kuruza nova	5 90	—
» » ó	» stara	5 90	—
Árpa	Ječmen	6 50	—
Fehér bab uj	Grah beli	7	—
Sárga » »	» žuti	5 50	—
Vegyes » »	» změšan	5 50	—
Lenmag	Len	8	—
Bükköny	Grahorka	5 50	—

Nyilttér*)

E rovat alatt közlőtekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek. 5

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító)
Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Hirdetések.

Tenyész-tojások

valódi **brahma-tyukoktól** darabonként 15 kr., **hollandiaktól**, fekete nagy fehér tarajjal 25 kr., valódi **steier tyukoktól** 10 kr., **ezüstös-páduaktól** 30 kr., **pulykatojás** 30 kr., **olasz tyukoktól** 30 kr., **langhans-tyukoktól** 30 kr., **törpetyukoktól** 30 kr., **kokinkinaiktól** 25 kr., **erdélyi mezei tyukoktól** 20 kr., **dorking-tyukoktól** 25 kr., **jokohamaiktól** 30 kr., **emdeni óriási ludaktól** 1 frt., **pekingi rézektől** 20 kr., nagy **steier rézektől** 20 kr.

Csakis tisztavérű, már többször kitüntetés nyert állatoktól származó tenyész-tojásokat szállítok és a faj valóságáért és tisztaságáért felelősséget vállalom.

MAX PAULY,
Köflach (Steierország).

Fontos házi asszonyok részére.

Valódi

Borostyánkő Padlófénymáz

puha padlózatnak

tartós befényezésére különböző színekben, mely 2—3 óra alatt tökéletesen száraz, továbbá

gyorsan száradó Spiritus padlófénymáz

4 színben puha padlózatnak azonnali száradás melletti befényezésére.

SCHRAMM KRISTÓF

lakk- és fénymáz gyárából

Bécs (Simmering,) Offenbach a Majna m., Berlin.

Alapított 1837.

Továbbá

mosható-zománcz festékek elegáns színárnyalatban

mindenemű házi szerek befényezésére, melyet bárki szakudomány hiányában maga dolgozhat fel, alkalmas mosdó szekrények, ajtók, ablakok valamint falak bezománczozására konyhákban és fürdő-szobákban.

Copall butorlakk Copallakk belső használatra **Damarlakk, Bőrlakk, Szárlóólrntsz, Poltturakk, Vasslakk és Brunolin**, mely utóbbi homályos butorokhoz használtatik, ugyszintén a többi lakkfélék valamennyi iparágak részére.

Különlegesség: kocsigyárosok és kocsifényezők részére **Kutschenlakk, Präparationslakk, Gestellakk, Schleif és Lazurlakk eredeti 1 kgrmos dobozokban.**

Kapható:

STRAHIA TESTVÉREK

üzszer és csemege kereskedésében Csáktornya.

521 2—5

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölőként alkalmaztatik közszervényél, csúznál, tag-szagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzölősekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszor, melynek egy hástartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerertárban készletben van; főraktár: **Türk József** gyógyszerertárnál **Budapestben**. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbirtéku utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vedjegy és Richter czegjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók, **RUDOLSTADT** (Thüringia).

Ujabb árverési hirdteményi kivonat.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Dr. Kemény Fülöp végrehajlatónak Málek Bálint elleni 22 frt 04 kr. hátralékos tőke, ennek 1897. decz. 17. járó 5% kamatai és 6 frt 35 kr. ujabb árverési kérvényért ezuttal megállapított költségek behajtása czéljából a nkanizsai kir. törvényszék illetőleg a perlaki kir. jbiróság területén fekvő a perlaki 1499. sz. tjkvben 481 hrsz. ingatlannak Málek Bálint nevén álló fele része 226 frt becsértékben u. a. tjkvben 440 hrsz. a. foglalt Málek Vincze és Bálint nevén álló egész ingatlan a végrehajtási törvény 156. §-a) pontja alapján 110 frt becsértékben egészben, u. a. tjkvben 1166 hrsz. a. foglalt u. azok nevén álló ingatlan u. a. §-a alapján 199 frt becsértékben egészen u. a. tjkvben 1186 hrsz. a. foglalt ingatlanak Malek Bálint nevén álló fele része 118 frt becsértékben, u. a. tjkvben 2049. hrsz. a. foglalt ingatlanak Malek Bálint nevén álló fele része 227 frt becsértékben a perlaki 1501 sz. tjkvben foglalt 1787 hrsz. Malek Bálint nevén álló ingatlan 59 frt becsértékben — e bíróság hivatalos helyiségében

1898. évi június hó 17. napján d. u. 3 órákor Dr. Kemény Fülöp felperesi ügyvéd vagy he-

lyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adni.

Kikiáltási ár a fent kitélt becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték-papírban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 15 nap alatt, a másodikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 45 nap alatt s minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni. 529

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság. Perlak, 1898. évi febr. hó 25-én.

6659. tk. 1897.

Árverési hirdtemény.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Perász Mihály domasinecz lakos végrehajlatónak Meszarek Mihály örökösei kisk. Meszarek Balázs képviselőtében gyámja Meszarek Mátyás dvoriscei; kisk. Stefanics András és Terézia képviselőtében Tököli Márton dekanovecz lakos és Szebényi Lajos ügygondnok végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében 104 frt tőke, ennek 1895. november 1-től járó 8% kamatai. 31 frt 30 kr.

per, 6 frt 5 kr. végreh. kérelmi s ezuttal 13 frt 65 krban meghatározott árverés kérelmi költségek behajtása végett beszámításával a már fizetett 73 frt 89 krnak a nkanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. járás-bírószék) területén levő a turcsiscei 60 sz. tjkvben foglalt 284, 282, 232, 248, 257 és 339 hrsz. előbb Meszarek Mihály jelenleg Meszarek Balázs nevén álló fele részére 278 frt a turcsiscei 169 sz. tjkvben foglalt 261 hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156 §-a értelmében egészben 90 frt, végül az u. o. 170 sz. tjkvben foglalt 286. hrsz. ingatlan a végreh. törvény 156. §-a értelmében egészben 94 frt kikiáltási árban Turcsisce községhezánál 1898. évi június hó 16 napján d. e. 10 órákor dr. Kemény Fülöp felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adni.

Kikiáltási ár a fent kitélt becsár. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték-papírban kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 30 nap alatt a másodikat, ugyanattól 60 nap alatt a harmadikat, ugyanattól 90 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Penzügyminiszterium, ellenőrző közegei Második magy. kir. szab. Osztálysorsjáték I. osztályára szóló sorsjegyeket fölülvizsgálták, azok a fölarusítóknak elárusítás végett kiadattak.

A Magyar Királyi Penzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A magy. kir. szab. Osztálysorsjáték sorsolási terve. 100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

Első osztály Betét 12 korona		Második osztály Betét 20 korona		Harmadik osztály Betét 32 korona		Hatodik osztály Betét 24 korona			
Huzás : 1898. május 11. és 12.		Huzás : 1898. június 7. és 8.		Huzás : 1898. július 6. és 7.		Huzás : 1898. szept. 14-től okt. 13-ig.			
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben			
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1.000,000 (Egy millió)			
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000				
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000				
1 á	5000	1 á	5000	1 á	15000				
3 á	2000	3 á	3000	3 á	10000				
5 á	1000	5 á	2000	5 á	5000				
8 á	500	8 á	1000	8 á	2000				
30 á	300	20 á	500	10 á	1000				
50 á	100	60 á	300	70 á	500				
2900 á	40	3900 á	80	4900 á	130				
3000 nyer. Kor.	240000	4000 nyer. Kor.	477000	5000 nyer. Kor.	898000			30,000 nyer. és jut. Kor. 9.550,000	
1 á	90000	1 á	100000	1 á	100000				
1 á	30000	1 á	30000	1 á	30000				
1 á	20000	1 á	20000	1 á	20000				
1 á	15000	1 á	15000	1 á	15000				
3 á	10000	3 á	10000	3 á	10000				
5 á	5000	5 á	5000	5 á	5000				
8 á	2000	8 á	2000	8 á	2000				
10 á	1000	10 á	1000	10 á	1000				
70 á	500	70 á	500	70 á	500				
3900 á	170	3900 á	200	3900 á	200				
4000 nyer. Kor.	934000	4000 nyer. Kor.	1061000	4000 nyer. Kor.	1061000				

Az I. osztály huzása 1898. május hó 11. és 12-én lesz. A huzások a magyar királyi ellenőrző hatóság és kir. közjegyző jelenlétében nyilvánosan történnek, a Vigadó termeiben. Sorsjegyek a magy. kir. szab. Osztálysorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1898. április 15. A magy. kir. szabad. Osztálysorsjáték IGAZGATÓSÁGA.

869 1—1 Lónyai Hazai

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorssajtóján Csáktornyan.

Egyedül valódi angol
balzsamot

(Tinctura balsamica)
nagyban és kicsinyben csak!

THIERRY A.
gyógyszerész

Pregrada, Rohits mellett
hatóságilag engedélyezett és tör-
vényesen bejegyzett

balzsam-gyára
szállít

Valódi csak ezzel a kereske-
delmi törvényszék bejegyzete

szolid védjeggyel

Balzsamom teljes csomagolása a minták törvé-
nyes védelmében van

A legérzékenyebb, legolcsóbb és legjobb népies
házi- és tudósfajdalmak, köhögés, köpet, gyomor-
görcs, étvágyhiány, rossz íz, rosszszagú lélek, fejfájás,
gyomorégés, felfúvódás stb. ellen úgy bebiztosít, mint kül-
sőleg alkalmazható fogfájás, szédülés, fagyúsgátló,
égési sebek stb. stb. ellen.

A hol nincsen raktár, ott közvetlenül rendelünk ezen a
címen: **An die Balsamfabrik des Apothekers A.
Thierry in Pregrada bei Rohits**.

Ar Magyarországra és Ausztria bármely postaiomására la-
dával együtt portómentesen küldve:

12 kis vagy 6 duplatöredék 4 korona

60 13 korona

Bosznia és Herzegovinába 30 kral drágább.

Hamisított és utánozott, valamint hamisított nyomat-
nyok árúitól a védjegytörvény szigorúan úntva.

Schulzengel-Apotheke

Egyedül valódi

Százlevelű rózsakenőcs

(Balsamalba ex rosa centifolia).

A jelenben a legérze-
sen ható kenőcs.

Nagy antiszeptikus ér-
teke van. Kitiűnően meg-
gátolja a gyuladást. Bar-
mely régi külső bajnál
és sebénél határozott
eredményt nyel. leg-
alább is javulást és fájdalom enyhüle-
sét idézi elő.

Két adagnál kevesebbet nem küldenek a szájlelkűdést
csakis előleges fizetés vagy utánvétellel eszközöl. 2 tégely
ára bérmentesen küldve és már betudva a szállítóléval és
csomagolásával 3 korona 40 fillér.

Óvakodjanak hatás nélkül való hamisítások vásárlásától és
jótessék ügyelni, hogy minden létezően bebiztosít legyen
a fent írtak védőjegy és a cég címe: **Schulzengel-
Apotheke des A. Thierry in Pregrada**. Minden hely-
szinhez átutaltatásba van csomagolva. Százlevelű rózsá-
kenőcs hamisított és utánozott a védjegytörvény értelmé-
ben törvényesen és szigorúan üldözöm, valamint a hamis-
ítványok terjesztőt is.

A hol nincsen raktár, ott közvetlenül rendelünk ezen a
címen: **An die Schulzengel-Apotheke und Balsam-
fabrik des A. Thierry in Pregrada bei Rohits**.

A szájlelkűdést csakis előleges fizetés vagy utánvétellel
eszközölhetik.

990 8-45

Reinprecht Budai Fiume szálloda

(Ezelőtt Corsó szálloda) **BUDAPEST, II. ker. Fő-ut.**

Ujjonnan átalakított és dusan berendezett vendég-
szobák. Éttermek és kávéházi helyiségek a leg-
nagyobb kényelemmel berendezve. Francia és ma-
gyar konyha. Kitiűnő eredeti hamisítatlan borok.
Kőbányai részvény serfőződe sör — legjutányo-
sabb árak.

Figyelmes kiszolgálás. — Megnyitás f. é.
május 1-én.

Tisztelettel

Reinprecht szállodatulajdonos.

526 1-3

des A. THIERRY in
PREGRADA

alább is javulást és fájdalom enyhüle-
sét idézi elő.

SZIVATTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, építkezési
és egyéb nyilvános czélokra kéz-,
járgány és erőhajtásra.

TÜZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági
és gyár töltöttségoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Büzmentesen működő pöczegödör tisztító készülékeket, utcai öntöz-
kocsikat, sárkaparókat

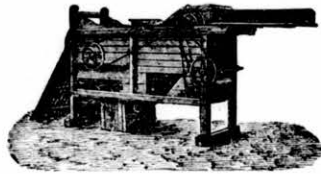
készít és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU ÉS GÉPGYÁR

Részvény-társaság (ezelőtt **WALSER FERENGZ**)

BUDAPEST, VI., külső Váciut 45.

← Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve. →

**A Krausz Bertalan-féle
szabadalmazott járgányos
tisztító cséplőgép**

a legjobb, mely két lóval könnyen haj-
tható és az egyedüli, melynek kitűnően
működő szemkivetője van.

**Ugyiszintén minden
másféle mezőgazdasági gépek
kaphatók**

Bubnai gépgyár

Krausz Bertalan, Bécs
III. Löwengasse 3.

Ügyes, szolid ügynökök kerestetnek. Meg-
keresésekre minden nyelven válaszoltatik.

989 8-10

Ünnepi és alkalmi ajándéktárgyak

Pollák Bernát

órák és ékszerész Csáktornyán.

Főtér, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

svájcezi zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru
raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

← olcsó árakért. →

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a
legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

← **Olcsó árak mellett.** →

Legjobb szerkezettel svájcezi zsebórák.

Fall ingaórák raktára.

Árverési hirdetés.

A perlaki kir. bíróság mint tkvi hatóság részéről közhírré tételik, miszerint Perász Mihály domasinecz lakos végrehajthatónak Meszarek Mihály örökösei kisk. Meszarek Balázs képviselőjében gyámja Meszarek Mátyás dvoriscei; kisk. Stefanics András és Terézia képviselőjében Tököli Márton dekanovecz lakos és Szebényi Lajos ügyvédnek végrehajtást szenvedők elleni végrehajtási ügyében 104 frt tőke, ennek 1895. november 1-től járó 8% kamatai, 31 frt 30 kr. per, 6 frt 5 kr. végreh. kérelmi s ezuttal 13 frt 65 krban meghatározott árverés kérelmi költségek behajtása végett beszámítással a már fizetett 73 frt 89 krnak a n. kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. járásbíróság) területén levő a turcsisicei 60 sz. tjkvben foglalt 284. 282, 232, 248, 257 és 239 hrsz. előbb Meszarek Mihály jelenleg Meszarek Mihály kisk. nevén álló fele része 278 frt a turcsisicei 169 sztkvben foglalt 261 hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156 §-a értelmében egészben 94 frt kikiáltási árban Turcsisice községhezánál

1898. évi június hó 16 napján délelőtti 10 órakor

dr. Kemény Fülöp felperesi ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kített becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 30 nap alatt a másodikát, ugyanattól 60 nap alatt a harmadikat, ugyanattól 90 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint lefizetni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság. 513 Perlak, 1898. évi február hó 15-én.

Keil-lakk

(Glaser)

legkifünőbb mázoló-szer puha padló számára

1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekretetek stb. bearanyozására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glaser“-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa cégénél Csáktornyan.

Dr. Högyes-féle

az egész világon szabadalmazott hygienikus asbest talpbetét

Egy találmány, mely hosszas kísérletek és fáradságok eredménye hivatva van, hogy az emberi test legényesebb részét megóvja a meghűléstől. Nincs többé **tyukszem, borkeményedés, lábfejtörés, lábégés, meg van vedve hideg vagy meleg és lábizzadás** ellen az, ki cipőjét **Dr. Högyes-féle szabadalmazott Asbest talpbetéttel** látja el. Csakban szenvedőknek és köhögésre ingerültnek megbecsülhetlen értékű.

Az asbest talpbetét különöségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállított. Ára páronként 1 frt 20 kr., gyermekeknek 60 kr. Szétküldés csakis utánvétellel. Felvilágosítások és prospectusok ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utca 18.

524 2-50

1.000,000 Egy millió

Korona

nyerhető.

A 2-ik magyar kir. szabad. osztálysorsjáték
50.000 nyeremények jegyzéke.

A legnagyobb nyeremény a játéktörv. 9. § szerint

1.000.000 Korona
Egy millió Korona

A nyeremények különleges beosztása a következő:

Nyeremények	Korona
1 á	600,000
1 »	400,000
1 »	200,000
2 »	100,000
1 »	90,000
1 »	80,000
1 »	70,000
2 »	60,000
1 »	40,000
5 »	30,000
1 »	25,000
7 »	20,000
3 »	15,000
31 »	10,000
67 »	5,000
3 »	3,000
432 »	2,000
763 »	1,000
1238 »	500
90 »	300
47350 »	200, 170 130
	100, 80, 40 korona.

50000 nyeremény és jutalom 13.160,000 kor.
összeiben, melyek 6 osztályban soroltatnak ki.

A 2-ik magyar királyi szabad. osztálysorsjátékban

a sorsolási program szerint **egy millió koronát**, tehát hatalmas összegű készpénzi nyer a legnagyobb nyeremény a játéktörv. 9. §-a szerint; ennél fogva ezen osztálysorsjáték nagyon előnyös nyerési esélyeket nyújt; és pedig

100.000 eredeti sorsjegy 50.000 pénznyereményt.

A sorsjegyek felének nyernie kell. Az összes 50.000 nyeremény a mellette álló jegyzékben fel van sorolva és a kormány ellenőrzése mellett hat egymásután következő rövid időközben kisorsoltatik, midőn is a nyert összeg a szerencsés nyerőnek készpénzben kifizetetik.

Eredeti sorsjegyeket a következő eredeti áron adunk el:

Egész	eredeti sorsjegy	6 frt — kr.
Fél	»	3 » —
Negyed	»	1 » 50
Nyolczad	»	— » 75

Az összegnek postautatványon való vétele után azonnal megküldjük a rendes eredeti sorsjegyet az első húzásbani érvénynyel. Kívánatra utánvétellel is küldjük a sorsjegyeket.

Minden sorsjegyküldeményhez az eredeti házasi programot is megküldjük és minden húzás után vevőink azonnal megkapják az eredeti házasi listajstromot.

Gyakran ezeket közzéadjuk mérész vállalatokba, a midőn a kilitásba helyezett nyeremény nagyon kérdéses. Ennél fogva közzéadjunk egy sorsjegy vételével aránylag oly csekély összeget, a mely által hirtelen nagy tőkét nyerhetünk.

Sorsjegykészletünk nagyon csekély és gyorsan elfogyhat, tehát ajánljuk, hogy a rendelésnyel ne késünk és kérjük azokat, lehetőleg azonnal, azonban mindenesetre

legkésőbb f. é. április 25-ig

hozzánk beküldeni.

FEHÉR LAJOS és TÁRSA

a m. k. szab. osztálysorsjáték foelarusító.
BUDAPEST, Gizella-tér 5-ik szám.

Ház eladás.

Mura-Szent-Márián
előbbi

Kohn Miksa-féle

lak ház

bolt helyiséggel és a hozzátartozó 1 holdnyi kert

azonnal eladó
esetleg

bérbe adandó

Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos

ifj. NEUMANN MIKSA
Csáktornyan.

525 2-3